

Elsősorban átutazók

Javítani kell a vendégfogadás feltételeit

Az utóbbi évtizedek egyik legdinamikusabban fejlődő gazdasági ágazata világszer-
te az *idegenforgalom*. Igaz, a nyugati gazdasági pangás az utóbbi egy-két évben va-
lamelyest csökkentette a fejlő-
dés immár hagyományos
dinamizmusát, ám az előjel-
zések szerint a csökkenés
csak átmeneti volt, s világ-
szerte újabb fellendülés vár-
ható a szakmában vagy ága-
zatban — nevezük, ahogyan
akarjuk. S mivel Magyar-
ország gazdasági életében is
jelentős szerepe van az ide-
genforgalomnak, hasznos kör-
rönléznünk házunk táján,
hogy vajon miképpen része-
sedik a Dél-Élföld az ide-
genforgalomból.

mondhatjuk, hogy — sajnos, hiszen nyilván jobb lenne, ha a turisták jó néhány napot itt töltenének, és — természetesen — költenének is. De hát az idegenforgalomra is jellemző az, ami a legtöbb gazdasági ágazatra: a kicsit is meg kell bocsúlni. Sőt, talán a turizmusra jellemző ez igazán, ha megtartani és növelni kívánjuk a jelenlegi forgalmat.

Az idegenforgalmi intéző bizottság legutóbbi ülésén javarésztben az 1973-as és 1974-es adatokat elemezte, s az elemzés eredményeit a tavalyi, az 1975-ös adatot is alátámasztják. Hiszen tény, hogy például a Szegedden áttutózó külföldinek mindössze 9,5 százalékat tudjuk vendégként megállítani, legalább egy-két éjszákra itt-tartani a városban. És hasonló a helyzet az intéző bizottság egész területén, vagyis Békés és Csongrád megyében.

A területen öt határállomás található, amelyekben 1974-ben majdnem egymillió 200 ezer külföldi lépett be az országba. Csak Röszkén és Nagylakon 912 ezren érkeztek Csongrád megyébe. A hazánkba érkezett külföldiek számában csak Győr-Sopron és Komárom megye előz meg bennünket, s a legtöbb külföldre utazó magyar — az utazók 22 százaléka — is e területen lépi át a határt. Ezek csak egy év adatai. De érdemes szemügyre venni a fejlődést is. 1974-ben például 126 ezerrel több külföldi járt e két megyében, mint 1973-ban. Sajnos, a vendéglátás feléltélei korántsem tartottak lépést a forgalom növekedé-

Arra, hogy megyénket elsősorban az átutazó idegenforgalom jellemzi, nyugodtan

sével. Erdemes még egyszer idézni a számat: az 1974-ben Nagylakon és Röszkén Magyarországra érkezett 912 ezer külföldi közül csak 88 ezer szállt meg Szegeden, vagyis vagy 800 ezren csak átutaztak a városon és a megyén. Ezek az adatok nagyjából világossá teszik teendőinket is. Az természetesen ábránd lenne, ha minden egyes turistát megpróbálnánk itt tartani Szegeden, vagy a megyében, hiszen a legtöbb szoros úti programmal valamelyik tengerre tartanak. Ám az is bizonyos, hogy sokan azért kénytelenek továbbutazni megállás nélkül, mert nem kapnak szállást.

Az elmúlt öt éves tervben meglehetősen sok történt a megyében az idegenforgalom érdekében. Új, a célnak és a követelményeknek megfelelő határállomás épült Rőszkén és Nagylakon, s megkezdődött Szeged új szállodájának építése. De az is nyilvánvaló, hogy ennél jóval többre lenne szükség. A szegedi idegenforgalmi hivatal becslései szerint a jelenlegi öt éves tervben legalább 40 százalékkal kellene bővíteni például a fizető vendéglátó helyek számát. *Javításra szorul a vendéglátás színvonala* is, nem is beszélve arról, hogy a szezonban mennyiségi gondokkal is küszködünk. Mindkettőn, mármint a színvonalon és a mennyiségen is lehetne javítani a meglévő helyiségek rekonstrukciójával átépítésével is.

Mindezek olyan feladatok, amelyek viszonylag kevés beruházást igényelnek, s nemcsak az idegenforgalmat, hanem a lakosság ellátását is szolgálják.

Együttal természetesen azt is lehetővé tennék, hogy az átutazó turisták közül többet állíthassunk meg egy vagy két éjszakára, s a kínálat javításával a hazai turisták számára is kívánatosabb útcéllá tegyük Szegedet és Csongrád megyét.

Sz. I.

**Új üzem-
részben
készül
a csokoládé**

Az idén már csaknem 250 ezer mázsa édesipari terméket gyártó szerencsi csokoládégyárban a rekonstrukció során „központosították” a termelést. A 8 ezer négyzetméteres üzemcarnok mellett — ahol a cukorka- és csokoládégyártó automatizált gépsorokat helyezték el — három emeletet, összesen 2000 négyzetméteres kakaóbab-feldolgozó és csokoládégyártó üzemszert létesítettek.

(MTI)

Ifjúsági mozgalmunk nagy eseménye előtt

JELENTŐS állomása lesz lesz a magyar ifjúsági mozgalomnak az 1976-os év: ez év májusában összeül a KISZ IX. kongresszusa. A KISZ Központi Bizottságának ez a novemberi döntése nem volt váratlan az ifjúsági szövetség tagjai, aktívái számára, hiszen az 1975-76-os mozgalmi évre szóló tervünk a „kongresszusi akció-program” címet viseli, és ezzel is előrejelzi az eseményt. Tervezett akcióinkat, munkáinkat ennek szellemében végeztük és végezzük, készülünk az értékelésre és a feladatmeghatározásra.

A kongresszus elsősorban 'eladalmeghatározó' tanácskozás lesz, és ennek kell lenni az előkészítő politikai kampánynak, az üzemi, intézményi, járási, városi és megyei küldöttségüléseknek is. Erre készítet bennünket az a tény, hogy kongresszusunk egy rendkívül hangulatos társadalompolitikai 'olyanmába' illeszkedik: egy évvel követi a XI. pártkongresszust, amely szocialista társadalmunk előtt meghatározta a továbbfejlődés útját. A KISZ teljes egészében ma dénnek vallja pártunk programvilágát, a fiatalok lelkesítő, forradalmi programjának tartja, és rajtuk a sor, hogy saját lehetőségeiket, eszközeiket feltárják, és ezek szerint dolgozzunk tovább a megvalósításért. A szakszervezetek 'röviddel' ezalatt végezték el feladataik előkészületét. Ugyancsak meghatározó körülmény ifjúsági szövetségünk számára, hogy új öt éves tervet kezdünk végrehajtani, amelyben minden fiatalnak becsülettel kell helytállni, minden KISZ-szervezetünk bőven találhat tennivalót. Egész kongresszusi felkészülésünk nem titkolt és büszkén vállalt két legfontosabb feladata az, hogy ifjúságunkat mozgósítsuk pártunk politikájának megvalósítására, a fiatalok véleményét, gondolatait, problémáit tolmácsoljuk a párt felé, és mi magunk is reagálunk rá.

minden olyan fiatal, aki felélességet érez a jövőért, javulata van a nagy és kis feladatok megoldásához, megszólaljon ebben a vitában. A kongresszus akkor végezhet eredményes munkát, ha a KISZ-csoportokban, -alapszervezetekben minél több okos gondolat születik, a hozott határozatok az egyes tagok összefűtött véleményét tartalmazták, ha a kongresszusi készülődés nvűzése nemcsak a KISZ-bizottságokban jelenkezik, hanem minden alapszervezetben. És akkor érz minden KISZ-tag magánán a kongresszust, ha véleményére megtalálja a reagálást. a. ifrási, a városi, a megyei külfötrvűlése-en, ha nem marad válasz nélkül egyetlen felvetés sem.

Fontos és jelentős kérdések azok, amelyekben együttműködő módon kívülről fel kívánjuk segíteni mindenki megtalálhatatlan köztük a számára izgalmas, érdekes, testre szabott problémáit. Ezek néhánvat említék közülük: Hogyan mozgósíthat jobban a KISZ a korszerű termelési eljárások alkalmazását, a munkaszervezés és munkafeszültség javítására? Hogyan vesznek részt a KISZ-szervezetek a fiatalok tanulmányi munkájának ösztönzésében? Milyen élet- és munkakörülményeket javító kérdésekben emeljük szót? Milyen feladatok várnak a KISZ-re az iskolai testnevelés és az ifjúsági tömegsport fejlesztése terén? Mit kell tennünk a szakmunkástanulók elevebb, vonzóbb, politizálób KISZ-életéért? Hogyan lehetne felsőoktatási intézményeinkben jobban érvényt szerezni a diplomával járó elkötelezettségnek? Milyen módon javítsuk tevékenységünket és befolyásunkat a fiatal értelmiségiek, művészek és alkotók között.

A KISZ-tagokhoz intézett levél nemcsak kérdez, hanem ismerteti a Központi Bizottság elképzeléseit is. Gyakorlatilag vitára bocsátja a KISZ irányelveit a jövő feladataira. Természetes, hogy mindenki minden kérdéshez nem tud hozzászólni. De ha minden KISZ-tagunk legalább egy vagy két kérdésben állást foglal, az már csak meggyénken ötvenezet okos gondolat, amelynek értéke nemcsak ifjúsági szövetségünk számára felbecsülhetetlen.

A kongresszusi felkészülés minden szinten jelenti az értékelést és a vezető szervezetek újjáválasztását is. A KISZ KB 1974 áprilisi határozatának megfelelően, a közösségek értékelik az egyéni teljesítményeket, sor kerül a tagsági viszony elbírálására, és ez a feladat is nagy felelősséget kíván a KISZ tagjaitól, a vezetőségektől. Az alanszervezetek egyéves, a nagyzemai, intézményi, járási és városi bizottság kétéves munkát értékelnek, a megyei KISZ-bizottság négyéves tevékenységről ad számot. Ezeknek az értékeléseknek sehol sem a világotitika változásáról, hanem minden esetben az adott közösség, terület munkájáról, fejlődéséről és problémáiról kell szólni, az adott terület ifjúságpolitikai kérdéseivel kell foglalkozni.

MUNKÁNK legfontosabb területe, ahol ezerszori politikai felkészülésünk sikere múlik: az alanszervezet. Az alanszervezetek az értékelést, a vezetékcsóválást, a KÖ-leveletvitálát és az új akcióprogram elfogadását 1976. január 1. és március 21. között, két taggyűlésen végzik el. De ezen túl, számtalan szervezeti lehetőség áll ren-

delkezésünkre a vélemény-
cserére, hiszen ekkor ren-
dezzük meg a hagyományos
Forradalmi Ifjúsági Napo-
kat is, amelynek program-
jai az első erőelmérést és
sikerélményt adhatják az új
vezetőségeknek. Ennek kere-
tében szerveztünk vitafó-
rumokat a KB-leveleiről, az
ebben megfogalmazott nap-
jaink forradalmiságáról, ha-
zafiágáról, internacionaliz-
musáról. A kongresszusi fel-
készülésnek és a Forradalmi
Ifjúsági Napok rendezvénye-
inek egymást erősítő mun-
kává kell válni.

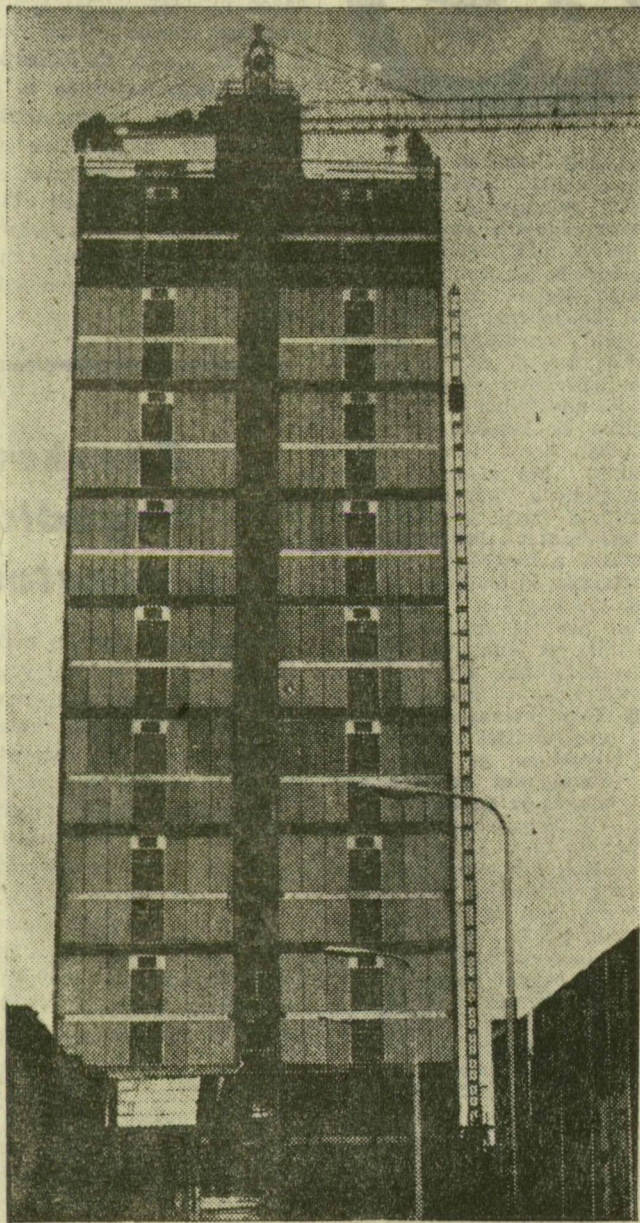
Az alapszervezeti taggyűlések után, március 21. és április 4. között kerül sor a nagyüzemi, intézményi, járási és városi küldöttgyűlésekre, a vezető szervek újraválasztására. Ennek során végrehajtjuk a KISZ KB határozatát az alapszervezetek és szervek irányításának továbbfejlesztésére. Ennek értelmében a jövőben minden alapszervezetet KISZ-bizottság irányít, megszűnik a csúcsvezetőség, és ezek helyébe szintén KISZ-bizottságot választanak. Egyik igen lényeges változás, hogy a jövőben a KISZ-bizottságok egyszerre töltik be az elvi irányító és az operatív végrehajtó feladatot is, és nem választanak végrehajtó bizottságot. A nagyüzemi, intézményi küldöttgyűlések résztvevőinek mandátuma érvényben marad, és a küldöttgyűlés évente legalább egyszer ülésezik, illetve, fontos kérdésekben összehívható. Az irányítás változtatásának elsődleges célja a döntések gyorsabb végrehajtása, a kevesebb értekezés, a határozatok újrafogalmazásának elkerülése.

A vezetétségek, a testületek újjáválasztása átgondolt és tudatos kádermunkát követel meg és feltételez minden szinten. Olyan fiatalok kerüljenek megválasztásra, akik aktívak és példamutatók, népszerűek társaik előtt és képviselnie tudják pártunk politikáját. Természetesen, hogy a KISZ-vezetők nagy része azonos korú a vezetettekkel, ugyanolyan kevés élettapasztalattal rendelkeznek, ezért kell különös tekintettel figyelni azokra, akiknek már van vezetési gyakorlatuk, vagy mozgalmi iskolájuk. Megyénkben a KISZ-vezetők fele lány vagy fiatalaszonny, 35 százaléka kétkezi munkás, és ezeket a jó arányokat tartanunk kell. De növelni kell azoknak a fiatal párttagoknak a számát, akik konkrét vezetői megbízatást kapnak az ifjúsági szövetségben. És mozgalmi előrelépésük egyik záloga, ha megválasztott vezetőinkre nemcsak 1—2 évig, hanem hosszabb időre számíthatunk.

MOZGALMAS és eseménydús fél év előtt áll az ifjúsági mozgalom. Jelentőse akkor válik, ha olyan hatással és eredménnyel hajtjuk végre feladatainkat, hogy az egész társadalom ránkfigyel, és **össztársadalmi ügygé válik**, ifjúságpolitikánk szellemében.

Bódi György.

a KISZ Csongrád megyei
Bizottsága első titkára

Somogyi Károlyné felvétele

Szerelőn, a velt vágóhíd helyén folyó több mint egymillió forintos beruházás részeként készílik el az új szállómérlelőt. A DÉLEP dolgozóit főként Dél-Magyarország legmagasabb ivari létesítményét, a 62 méteres toronyt. A belső munkákkal, a berendezések szerelésével a tervek szerint jövőre végeznek a szakemberek. Képünkön: az új torony

Segítség a bajban

A Zalaölvőhöz tartozó Sőtétmajorban karácsony előestéjén a tűz materaléka lett. Szabó István ötgyermekes állami gazdasági dolgozó lakóháza. Dolgozó társai nem törődve az ünnepekkel, pihenőidejüket feleldozva ideiglenes tetőt húztak a kiégett falakra és lakhatóvá tették az épületet. A községi tanács gyors segílyt utalt ki a károsult családnak. A tanács

ezzel azonban nem zárta le ennek a munkáscsaládnak az ügyét: a község területén építési telket biztosított Szabóknak. A továbbiakban a Zalaegerszegi Állami Gazdaság, Szabó István munkaadója és a zalalövői községi tanácsa gondoskodik róla, hogy a károsult - nagycsaládos Szabó István mielőbb beköltözhessen a zalalövői új otthonba. (MTI)

MUNKÁNK legfontosabb területe, ahol ezerszori politikai felkészülésünk sikere múlik: az alanszervezet. Az alanszervezetek az értékelést, a vezetékcsóválást, a KÖ-levelel vitáit és az új akcióprogram elfogadását 1976. január 1. és március 21. között, két taggyűlésen végzik el. De ezen túl, számtalan szervezeti lehetőség áll ren-